

عنوان مقاله:

بررسی کردار و خصوصیات چهل وشش پادشاه شاهنامه در مثنوی «پایان کتابت شاهنامه» داوری شیرازی

محل انتشار:

مجله پژوهش های نوین ادبی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

صادق ارشی - مدرس دانشگاه فرهنگیان همدان

ایوب مرادی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران

خلاصه مقاله:

میرزاحمد داوری برجسته ترین و هنرمندترین پسر وصال شیرازی است. مهم ترین اثری که در حوزه شاهنامه از وی باقی مانده، دست نویس شاهنامه ای است که نام وی را برای همیشه با شاهنامه پیوند زده. داوری پس از اتمام کتابت دست نویس، مثنوی ۱۲۶ بیتی به سبک شاهنامه سرود که پس از یاد خدا و مدح فردوسی، به کتابت شاهنامه مذکور از آموختن خوشنویسی تا یادکرد از پادشاهان و مهم ترین رخدادهای شاهنامه، پرداخته است. آن چه در آن ابیات قابل ذکر به نظر می رسد، نه تنها اشاره به چهل وشش تن از چهل وهشت پادشاه شاهنامه (به استثنای هوشنگ و شاپور پسر شاپور ذوالاکتاف) بلکه اشاره ای بسیار مختصر به کردار و خصوصیات و مهم ترین مسائل مربوط به آنان است. اهمیت این منظومه، آن است که خلاصه ای مختصر از شاهنامه و تاریخ روایی ایران است. معرفی و تشویق به مطالعه منظومه علاوه بر زیبایی های ادبی، خواننده را با چکیده ای از کردار و خصوصیات پادشاهان شاهنامه و مهم ترین داستان های آنان آشنا می سازد. مقاله حاضر درصدد آن است تا با روش تحلیلی و رویکرد توصیفی منظومه مذکور را به منظور نشان دادن بهره برداری از شاهنامه و تاریخ پادشاهان ایران، بررسی، تجزیه، تحلیل و طبقه بندی نماید. در این مثنوی، داوری علاوه بر ذکر نام پادشاهان خلاصه ای از کردار و خصوصیات آنان یاد کرده که هر کدام از آن ها در جایگاه خود تامل برانگیز است. مثنوی مذکور به دلیل احاطه بسیار بالای شاعر آن با شاهنامه و اشارات ارزشمندی که از پادشاهان شاهنامه و رویدادهای مهم حماسه ملی آورده، در کل ادب فارسی منظومه ای منحصر به فرد، بی نظیر و قابل بررسی است.

کلمات کلیدی:

داوری شیرازی، مثنوی پایان کتابت شاهنامه، شاهان و رویدادهای شاهنامه، کردار و خصوصیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1831071>

